

Kausz József

Menyekzői felkösöntök

mú a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magaryelvú keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Menyekzói felköszöntők
Többek közreműködésével kiadja
Kausz József
hévígyörki plébános

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv a szerző kiadásában jelent meg 1934-ben, a váci Kapisztrán Nyomda kiadásában. Az elektronikus változat a hévígyörki egyházközösség engedélyével készült. (Kausz József Hévígyörk plébánosa volt 1926-tól 1957-ig, nyugdíjba vonulásáig.)

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Eljegyzésre	4
Az ifjú házaspárra	5
Emerikánás ifjúra	11
Árva párra	12
Keresztszülök az ifjú párra	12
Az apákra	13
Az anyákra	13
Ifjú házaspárra, Örömszülőkre és Vendégekre	14
Örömszülőkre	14
Násznépre	16
Násznépre, vendégekre	16
Jubileumi lakodalmon gyermekekre, unokákra	17
Násznagyokra	17
Ezüstlakodalomra	18
Aranylakodalomra	18
Gyémántlakodalomra	19

Eljegyzésre

A házastárs megválasztása az emberi élet legünnepélyesebb, legkomolyabb mozzanata, mely egyúttal alapja az ő ideiglenes és örök boldogságának.

E szűk családi körben egy ilyen nagyjelentőségű ünnepélyre gyűltünk ma egybe, amikor két egymásra talált szerető szív kezét kézbe fogva és gyűrűt váltva, kölcsönösen eljegyezték magukat.

Helyesen nevezi a magyar ezt az ünnepélyes megnyilatkozást kézfogás- vagy gyűrűváltásnak. A kézfogás és gyűrűváltás, melynek tanúi voltunk, jelenti, hogy ti most kedves jegyesek, becsületszavakat adtatok egymásnak, és arra kötelezitek magatokat, hogy rövidesen visszavonhatatlanul egymásé lesztek.

Az ujjatokra húzott gyűrű, amint láthatjátok, aranyból készült. Az aranyról pedig tudjuk, hogy a kohó forró tüze által tisztul meg és így válik értékessé. Emlékeztessen titeket ez az aranyból készült gyűrű arra, hogy a ti egymás iránti vonzalmatoknak és szereteteteknek a házasság gondjai tűzpróbája által mindig forróbbnak kell lennie és napról-napra fokozódnia.

A gyűrűtök kerek és vég nélküli. Ezt a mai naptól kezdve állandóan ujjatokon kell viselnetek s bármit cselekesztek is, tekintetek akaratlanul is reá esik, s így minden pillanatban arra figyelmeztet titeket, hogy az egymás iránti szereteteteknek és egymás iránti hűségteknek vég nélkülinek, vagyis öröknek kell lennie.

Tartsátok folyton szem előtt a mai nap nagy jelentőségét és ne feledkezzetek meg soha arról, hogy az eljegyzés által mire köteleztétek magatokat, s akkor biztosak lehetünk arról, hogy házasságtok vég nélküli boldog lesz, s adja Isten, hogy azon mielőbb megjelenhessünk s ott titeket ismét üdvözölhessünk.

* * *

Igen szép és érdekes szokás már a legrégebbi idők óta kezdve, hogy az emberek valamilyen nemesfémből készült kerek anyagot, gyűrűt húznak ujjukra és azt állandóan hordják.

Érdekes és szép szokás ez, mert általában a gyűrű az ember ujján folyton beszél, int, tanít. Miről is beszélhet a gyűrű?

A gyűrű általában a hűségnek a jele.

Aki a gyűrűt hordja, helyette a gyűrű állandóan mondja: Én akiért vagy amiért a gyűrűt felhúztam ujjamra, állandóan hordom, ahhoz hű leszek az utolsó leheletig, azért dolgozom az utolsó állhatatosságig. Eljegyeztem magamat örök hűségre azzal, akiért ezt a gyűrűt hordom.

A gyűrű kerek karika, hogy ezzel is hirdesse az én hűségem, amint a gyűrűmnek nincs vége, kerek, határtalan vég nélküli.

Kedves Jegyespár! Ti most szintén gyűrűt húztatok ujjatokra, azt hordani fogjátok ettől a pillanattól kezdve. Hűséget hirdet gyűrűtök az érzésben, gondolkodásban. Ezeknek megtartására int, figyelmeztet állandóan.

De kedves Jegyespár, amint igaz szeretet, jóság az Isten iránti szeretet nélkül nincsen, igaz, állandó hűség sincs a jó Isten iránti hűség nélkül. Ha egymáshoz is hűek akartok lenni, legyetek előbb hűek a jó Istenhez, az Ő tanításaihoz. Az Isten iránti hűség alapja az emberek iránti hűségnek.

Kedves Jegyespár! Ti mostantól fogva boldogok akartok lenni. Nem kell más ehhez: a gyűrű beszédét halljátok, hallgassátok meg, nemcsak most a házasságig, hanem az egész családi életben, mert az Úr Jézus a hitvesi hűségről, boldogságról is értette, mikor mondotta, hogy aki mindig állhatatos marad, az hű lesz, az üdvözl.

* * *

A napnak fényessége nem jön fel egyszerre. Előre küldi sugarát, és megszületik az égen a gyönyörű, rózsaszínű hajnal.

Oh! Mily csodálatosan hasonlít életünk napjainak járása a nagy mindenség napjaiéhoz.

Ez is lassan-lassan kel fel, halad tovább. Feltűnését igyekezet, sóhajtás, ima és sok-sok előkészület előzi meg.

Kedves Jegyespár! Mikor veletek itt megjelentünk, hogy eljegyzési ünnepélyt tartsatok, azt akarjátok, hogy családi éltetek napja majd felkeljen, hogy azután égjen a szeretet, a családi boldogság egén.

Bizony ezt vallásunk tanítása szerint is jól teszitek, amit most cselekedtek. Minden nagy dolgot megfelelőképpen elő kell készíteni, és a házasság nem volna nagy dolog?

Hiszen ettől függ földi és jórészt mennyei boldogságtok is. Majdnem szó szerint kell érteni, hogy: a házasság vagy földi mennyország vagy pokol.

A földi nap felkelését a madarak csicsergése és a természet ezer és ezer énekesének hangja mintegy előkészíti, kéri, üdvözli. A ti lelketek éneke, az áhítatos ima, szívetek szeplőtlen szeretete előzze és üdvözölje házasságtok nagy napjának felkeltét.

Amilyen ártatlan, tiszta a madárcsicsorgó dalának zengése, olyan ártatlan, tiszta legyen a ti jegyes szíveteknek óhaja, imája és minden gondolata.

* * *

Az életet a legrégebb időktől fogva hajóhoz hasonlítják, amely utasait egy végcél felé, a kikötőbe viszi, mégpedig a boldogság kikötőjébe.

De sokszor kérdik, hogy hol van a boldogság szigete, ahol mindenki ki akar kötni?

Az emberek úton, útfélen sok mindenféle boldogságot ígérő kikötőt ajánlgatnak, mutogatnak, de mi röviden az Úr Jézusnak az örök bölcsesség és jóság tanítását követve, könnyen és biztosan megmutathatjuk az igazi boldogság révpartját.

Az igaz boldogság kikötője a szívben van. Mert az Úr Jézus mondotta: Isten országa bennetek van. Márpedig igazság, boldogság csak az Isten országában lehet. Az is bizonyos, hogy a boldogság egyik megállóhelye a családi élet.

Ti is kedves jegyespár, mikor eljegyeztétek egymást, a házasságban, a családi életben akartok kikötni. Törekvéstek nemes, Isten örök törvénye szerint való, de csak akkor jártok jól, ha ennek a boldogságnak megállóhelyét az Isten országában keresitek és találjátok meg.

És hogyan keressétek és találjátok meg Isten országát?

Az Úr Jézus megmondotta, ha szívetek, lelketek katolikus hittel, a jó Isten iránti odaadó szeretettel, erkölcsös, nemes gondolatokkal van eltelve, szóval becsületes, tisztességes, katolikus családi élet utáni törekvéssel, Isten országa bennetek, családi éltetek Isten országában van.

Adja a jóságos Isten, hogy az a kis hajó, amelyet most az eljegyzés alkalmából a vízre bocsájtottatok, a boldog házasság kikötőjét elérje és mi mindnyájan ott legyünk, üdvözöljünk és veletek együtt örüljünk.

Az ifjú házaspárra

Ma ez a ház díszpompában úszik és minden ünnepies színt öltött magára. E csendes ház telve örömtől sugárzó arcokkal. Ugyan mi hozott bennünket ide és okozza ezt a túláradó jókedvet? Semmi egyéb, mint a két egymásba olvadó szerető szív életének legnagyobb jelentőségű napja, amikor az Úr oltára előtt örök hűséget esküdtek egymásnak.

Mélyen Tisztelt Vendégek! Az oltár előtt hallottuk a lelkipásztorunknak a jegyespárhoz intézett tanulságos oktatását és az életbevágó legkomolyabb kérdéseit, úgy a vőlegényhez, mint a menyasszonyhoz. De hallottuk egyúttal mindkettőjük részéről erre a nyílt és őszinte örök hűség eskü szavait, melyek az ifjú jegyespárt házastársakká avatták. Ez a kölcsönös szeretetvallomás azután az oltár előtt Isten nevében megáldatott. Erre az áldásra most már kedves újházastársak, nagy szükségtek van, különösen a mai napon, amikor az élet komoly útjára léptek, a boldogság keresésére. Én meg vagyok arról győződve, hogy ez az áldás, amellyel ma megajándékozott titeket az Úr, veletek is lesz, ha a ti egymás iránti szereteteteknek alapja lesz az Isten és a keresztény katolikus hithez való ragaszkodástok.

Becsüljétek meg egymást és éljétek úgy, hogy a ti hitetekkel és Isten tetszésével soha ne jöjjetek ellenkezésbe, akkor biztosak lehettek arról, hogy az áldás, melynek ma részesei lettetek, veletek fog maradni és sohasem fog titeket elhagyni, amit szívünk mélyéből kívánunk nektek.

* * *

Az arany csengése és sárga színe már sok embert elcsábított, véres verejtéket sajtolt ki az utána csörtetés. Hát még a drágakő csillogása?

Megbűvöli a szemet, a szemem keresztül pedig rabjává ejti a szívet és lelket.

Krisztus Urunk is ismerve az emberi természetet, hogy az Isten országát, a mennyországot, az igazi boldogságot valamiképpen megmagyarázza, drágakőhöz hasonlítja azt, melyért egy kereskedő, hogy megszerezze, eladta mindenét, messze földre vándorolt, kereste és nem nyugodott, míg azt meg nem találta és meg nem szerezte. Ez lett azután minden boldogsága.

Kedves Ifjú Pár! Úgy érzem, hogy nem tévedek, amikor én is a ti családi boldogságtokat a drágakőhöz merem hasonlítani, melyet ti szintén kerestetek, megtaláltatok. Hisz ott ragyog a ti boldogságtól fénylő szemetekben, melyet az Anyaszentegyház az oltár előtt megáldott.

Kedves Ifjú Pár! Amikor én itt látom és örülök ennek, hogy ti itt családi boldogságtok drágakövet megtaláltatok, egyrészt kérem a jó Istent, hogy vigyázzon az Ő végtelen szeretetével, hogy a ti drágakövetek soha el ne törjön, fénye soha el ne homályosodjék, de intelek titeket, hogy a buzgó vallásos élet gyakorlása, a házastársi erények, a tiszta lelkiismeret által igyekezzetek ti is ragyogtatni családi életetek drágakövet.

* * *

A házasság szent, mert Isten rendelte, amikor Évát bemutatta, s áldása kíséretében átadta őt Ádámnak.

Ádám és Éva ebben a pillanatban mit éreztek vagy mit mondtak egymásnak, nem tudjuk, mert senki sem volt ott jelen. De ha senki sem hallotta, azt mégis tudjuk, hogy mit gondolhattak s kívánhattak maguknak. Bizonyára semmi egyebet, mint azt, hogy ők boldogok lehessenek. Amint egykor a paradicsomban az Úristen Ádámot és Évát megáldotta, éppígy az új házaspár is ma részesült Isten részéről ugyanabban az áldásban az oltár előtt. Most e díszes lakomán, amikor őket üdvözljük, nem kérdezzük mi sem tőlük, hogy mit gondolnak ők magukban s miről csevegnek, mert azt, amit ők most gondolnak és kívánnak, azt szóval elmondani úgysem lehet, azt csak átérezni lehet. Meg vagyunk arról győződve, hogy ők azt kívánják maguknak, hogy ők igazán boldogok lehessenek. Ezt kívánjuk mi is szívünk mélyéből nekik. Kívánjuk, hogy a jó Isten úgy fűzze össze e két szívet, hogy ne legyen hatalom, mely őket egymástól elválasztani képes volna. Egymásnak és egymásért élve legyenek boldogok itt e földön és az örökkévalóságban.

* * *

Amikor az Úristen megteremtette az első embert, Ádámot, belátta, hogy a magányos élet kimondhatatlanul rideg, s azért így szólt: „Nem jó az embernek egyedül lenni, teremtsünk neki hozzá hasonló segítőt”. Így lett maga az Isten a házasság szerzője, és azt akarta a Szentírás szavai szerint, hogy egymáshoz ragaszkodva, legyenek ketten egy testben, egymást támogatva, megtalálják egymásban nemcsak a földi, hanem a valódi mennyország boldogságának a kapuját.

A mai nap, kedves házaspár, a ti életetek legmagasztosabb és legszentebb jelenete, amikor a családi élet küszöbére léptetek. Ti ma boldognak érzitek magatokat, s azt kívánjuk nektek szívünk mélyéből, hogy a ti boldogságtok tartós is legyen, s megtaláljátok mindazt, ami nektek a valódi boldogságot biztosíthatja is. A boldogság biztosítása azonban töletek függ, ha szíveitekbe vésitek és magatokkal viszitek a házaseletbe e két szót: „Imádkozzál és dolgozzál”. A munka törvénye olyan régi, mint az emberiség, mert az Úr mondotta az első embernek még: „Arcod verejtékével eszed kenyeredet”. Ez a törvény a családi élet boldogságának alapja. Szeressétek azért a munkát, legyetek szorgalmasak, takarékosak, rendszeretők. Ha ez meg lesz bennetek, akkor ez lesz vagyonosodástok és megelégedettségeteknek a forrása. Azonban ne feledkezzetek meg arról sem, hogy mindez Isten áldásától függ. Azért ne hiányozzék családotokból a boldogsághoz vezető alapföltétel: az ima és a hit ápolása. Ha munkálkodástok imával lesz egybekötve, legyetek arról meggyőződve, hogy akkor minden vállalkozástokat siker fogja koronázni, a béke angyala ott fog lebegni családi tűzhelyetek felett, és Isten áldása soha sem fog titeket elhagyni. Adja Isten, hogy ez mindenkor veletek maradjon, ezt kívánjuk mi nektek a mai napon, szívünk mélyéből.

* * *

Mikor először találkoztatok, szemetek egybevillant és felébredt bennetek az a gondolat: Ez az, akivel szeretném az élet nagy útját együtt megjárni. Íme ez a kívánságtok ma teljességbe ment, amikor az Úr oltára előtt ezen kívánságtokat megerősítettétek az eskü szentségével és kölcsönösen megfogadtátok egymásnak, hogy tied vagyok holtomiglan, örökre elválaszthatatlanul.

Ma mindenki igaz szívvel kíván nektek boldogságot; mindenki elkezdve jó szüleitektől végig szerető rokonaitokon, barátjaitokon és jó ismerőseiteken.

Adja Isten, hogy szíveink ezen kívánsága be is teljesejék!

* * *

Kedves új házaspár!

Azt szokták mondani, ha valaki nem tud imádkozni, menjen a tengerre. Mily megható látvány, amidőn egy hajó nagyobb útra indul s látni a napbarnította, külsőleg marcona matrózokat, amint az indulás előtt a templomba sietnek, és a Stella Marisnak, a tengeren evezők pátronájának, Máriának oltalmát kérik a veszélyes útra.

Az emberi élet is tenger, az élet szenvedéseinek és szenvedélyeinek forgatagjaival, örvényeivel, zátonyaival és viharaival. Ti most egy ilyen hullámozó tenger hajójába készültök szállani. Nem látunk a jövőbe, de bármily veszélyes is legyen az út, biztosíthatlak titeket, hogy szerencsés lesz az utazástok, ha az élet tengerén iránytűtök lesz az Istenben vetett hit, és ha a családi élet minden vonatkozásában a tengeren evezők fényes csillaga, Stella Maris, a Boldogságos Szűzanya oltalmába ajánljátok magatokat. Így biztosak lehettek arról, hogy az

élet viharai közepette boldogon fogtok evezni az élet tengerén, amit mindnyájan szívünk mélyéből kívánunk nektek.

* * *

(Zenészek, énekesek)

A jóságos Isten a sok jaj és baj között vigasztalást, örömet is adott a gyermekeinek: többek között a zenét, az éneket.

Milyen kellemes a fülnek a zene és az ének!

Szinte könnyű szárnyakat ad a léleknek, hogy a tisztább, nemesebb és boldogabb felsőbb világba repülhessen.

Kedves ifjú Pár! Amikor titeket zenészeket (énekeseket) itt magam előtt látlak, önkéntelenül is a zene, az ének jut eszembe. Ti az örömnak, vígságnak nemes üdítő forrását jobban ismeritek, mint mások, és ebből a forrásból sokszor nyújtotok hűsítő italt a vígság után szomjúzóknak, de mikor a Ti családi boldogságtokról van szó, a hasonlatot, tanítást magam is szívesen veszem a zenéből. Nem kell magyaráznom, hogy a zenének csodálatos, megnyugtató, a lelket felemelő hatása van, sőt azt sem kell nagyon részletesen fejtegetnem, hogy a hatás onnan van, hogy a különböző hangrezgések, hangok gyönyörű harmóniába olvadnak össze.

Most amikor a Ti családi boldogságtokról szól az ének, sem mondhatok mást, mert családi életetekben is akkor lesz boldogság, ha nemes, tiszta a jó Isten parancsainak teljesítésében meglesz szíveteknek összhangja, és nem kívánhatok mást, minthogy ez a csodálatos összhang uralkodjék minden cselekedetekben, gondolatotokban, érzétekben, mert akkor boldogok lesztek.

* * *

(Jézus Szíve tisztelői)

Simon valami mondanivalóm van számodra – így szólt az Úr Jézus az egyik vendéglátó gazdához, akinél az Úr Jézus vendégségben volt. És Simonhoz szólva kiemelte, megdicsérte Mária Magdolna határtalan nagy szeretetét, amelynek bizonyítékát az mutatta, hogy lábait megmosta, hajával törülgette a vendégek előtt.

Kedves ifjú Pár! Én érzem, hogy az Úr Jézus ma különösen itt van a ti menyegzőtökön és ezt mondja: Gyermekeim, mondanivalóm van számotokra. Ti, akik az én szívemet oly buzgón tiszteltétek, szerettétek, közelebb álltok szívemhez, és én is az én szeretetemnek, áldásomat bővebben is óhajtom adni a ti házasi életetekben. Hiszen ti magatok is ismeritek az én ígéretemet, melyet azok számára tettem, akik az én szívemet tisztelik különösen a családi életben.

Kedves ifjú Pár! A családi boldogság drága kincse a házastársaknak, gyermekeiknek, de nemcsak drága, hanem féltetni való is, mert az élet ezer oldaláról fenyegeti veszély. De lehet-e nagyobb, vigasztalóbb megnyugtató, mint tudni azt, hogy van nektek oltalmazótok, segítőtök minden támadással szemben.

Tudom én, hogy a mai napon a legnagyobb ajándék számotokra, akik Jézus szentséges szent Szívét nagyon-nagyon szerettétek és tisztelitek, az a tudat, hogy az ő oltalmazó szeretete mindig, a családi életben is veletek van, de amikor most nektek jót akarok kívánni, csak azt óhajtom, amit az Úr Jézus is kér tőletek: viszont szeressétek, állhatatosan tartsatok ki szeretetében, mert akkor az Ő ígérete beteljesedik.

* * *

Amióta csak emberi szív dobog a világon, a szeretetnek, megbecsülésnek próbája, csalhatatlan jele az ajándék. Olyan, mint a naptól kitörő sugár, meleget, fényt ad, de melegségéért, fényéért nem kér semmit.

Kedves Ifjú Pár! Ti szeretetet akartok érezni és éreztetni, mert ez a boldogság alapja, és hogy boldogságtok felől minél nyugodtabbak lehessetek, várjátok a szeretet jelét, az ajándékot, és magatok is ajándékkal akartok zálogot adni őszinte érzelmeitekről. Jól tudjuk, éppen a boldogság ünneplésén, menyegzőn, az ajándékok, a szeretet jelei ömleni szoktak, amint itt is látom ezt.

Kedves Ifjú Pár! Amilyen megcáfolhatatlan, hogy itt veletek együtt vigadunk, olyan kétségtelen az is, hogy ti igaz boldogságra törekedtek, tehát őszinte, igaz szeretetre is. Ennek megfelelően az igaz szeretetnek valódi bizonyítékát, igaz értékű ajándékot is vártok azoktól, akiket ti szerettek, és akiktől azt várjátok, hogy szívből szeressenek.

Hát szép, kedves dolog az ajándék. De ajándék és ajándék között igen nagy különbség van, amint az igaz, valódi drágakő és a hamisítvány között.

Kedves Ifjú Pár! Természetes dolog, hogy az igaz szeretet igaz ajándékot kíván. De hol van ez? – kérditek.

Nem kell messzire mennünk, hogy megtaláljuk, nem kell sokat gondolkoznunk, hogy lelkünkkel meglássuk.

Az egyik nagy szent mondatta: Ha igaz gazdagságot akartok, az igaz javakat keressétek. Ezek pedig a lelki javak, melyek el nem múlnak, nem rozsdásodnak. Ti különösen, kedves ifjú pár, elsősorban egymást ajándékozzátok meg a házastársi erényekkel, a hűséggel, szeretettel, egymásért való imádkozással és munkával. És ez az ajándékozás is annál becsesebb és biztosabb záloga az őszinte szeretetnek és igaz boldogságnak, mert ezzel magát a jóságos Istent ajándékozzátok meg, Ő vele szemben mutatjátok, gyakoroljátok a szeretetet, aki isteni módon fizeti vissza az ajándékot: igaz áldással, benső boldogsággal. Midőn tehát ezen ünnepélyes órátokban üdvözöllek titeket, azt kívánom, hogy a jó Isten nyerje el tőletek a házastársi erények ajándékait, mert akkor tudom, hogy az ő áldása rátok száll, és így igazán boldogok lesztek.

* * *

(Tanítványra)

Sokan bizonyára hallottátok már, de ha nem is hallottátok volna, éreztétek a Szentírásnak ezt a tanítását, hogy az öröm, ha sokan megosztják egymás között, vagyis, ha sokan örülnek, az örvendezők számával nő, és megfordítva, a siránkozás, a szomorúság fájdalma annál kisebb lesz, mentől jobban megsokasodik az együtt siránkozók száma.

És megkérdezem mindjárt, hogy vajon kinek van legközelebbi oka és joga együtt örülni vagy sírni?

Természetesen, mondjátok, akiket a szív, a vér vagy egyéb kapocs közelebb hoz egymáshoz.

Én azonban most rögtön önző leszek és magamról beszélek.

Kérdezem, nincs-e közöm a fiatal párhoz, amikor én őket az iskolában hosszú éveken át magam előtt és mellettem tanítottam, neveltem? Vezettem őket, ők meg követték engem? Szemük sugara sokszor találkozott az enyémmel és az atyai és a gyermeki szeretetet sokszor kicseréltük szívünkben?

A régi hasonlat szerint én az ő lelkük fájának kertésze voltam. És vajon ne örüljek, amikor látom, hogy a fa, melyet gondos, szerető kezekkel ápoltam, már jól megerősödött, a viharral is tud dacolni és gyümölcsöt is tud teremni békében és boldogságban, mint az Úr Jézus is mondja egyik hasonlatában?

Bizony kijelentem, örülök az örvendezőkkel, az ifjú párral, a jó szülőkkel, testvérekkel, rokonokkal, jó barátokkal és kívánom a jó Istentől, hogy most már az Ő szent kegyelme

különösen óvja, védje az ő családi életük fáját, hogy az számukra a földi és mennyei boldogság gyümölcseit teremje.

* * *

(Kongreganisták)

A jó katolikust három dologról lehet megismerni: Imádással borul le a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt, kiváltképpen égi anyának tiszteli a boldogságos Szüzet és végül gyermeki engedelmességgel meghajlik Krisztus Urunk földi helytartója, a római pápa előtt.

De én tovább megyek. Aki ezeket a jeleket mutatja nemcsak jó katolikus, hanem a jó Isten különös szeretetére és áldására is méltó és számíthat is erre.

Kedves Ifjú Pár! Én szeretek, tisztetek minden jó katolikus hívőt, de kiváltságos szeretettel és tisztelettel nézek az ilyen jelzett katolikusokra.

Kedves Ifjú Pár! Ti is tagjai vagytok a Mária Kongregációnak és ezzel azt mutatjátok, hogy a boldogságos Szűzanyát kiváltképpen tisztelitek és szeretitek. Őszintén megvallom, hogy én ennek szívből örülök, és azért is örülök, mert tudom, hogy a ti családi boldogságtoknak a leghathatósabb pártfogója van, és a ti szíveteket is ez a tudat különös örömmel és megnyugvással tölti el.

Kedves Ifjú Pár! Midőn titeket is szívből üdvözöllek, nem kívánhatok mást, csak a legjobbat: legyetek továbbra is jó kongreganisták. Mert ha azok lesztok, akkor áldást nemcsak kértem, de tudom, hogy ez már felétek is szállott, akkor tudom, hogy igazán boldogok vagytok.

* * *

Most minden öröm, minden virág azért nyílik e házban, mert a fiatalok örök esküt esküdtek ma egymásnak az Isten szentegyházában. Őnekik szól most minden köszöntés, minden öröm, minden gratuláció.

Beleülnek az élet hajójába. A férfi lesz a kormányos, a nő a hajóban szorgoskodik. Elindul a hajó, teljes boldogsággal és reménységgel. A hajón két vadgalamb turbékol. A hajóra ragyogó arany betűkkel ez van felírva: „Holtomig és holtáiglan”. Szívük szeretete legyen az iránytű, amely mutatja a hajónak az irányát. Kívánom, hogy ez a hajó ne jusson zátonyra, ne ütközzön szirtbe. Lassan, de biztosan haladjon az élet hajója a boldogság, a megelégedés tengerébe ... De ha mégis, az élet viharában, a hullámok fel-felcsapkodnak az élet hajójába, maguk is kiáltsanak fel, de ne essenek kétségbe: „Mester kelj fel, mert elveszünk”! Az apostolok is így cselekedtek egykoron, és a Galilei-tenger egyszerre lecsillapodott, a haragos hullámok elsimultak és ismét arany napsugár csókolta meg a tengert.

Egy helyen olvastam ezt az összehasonlítást: a férfi az óránál a mutató, a nő az inga. Mind a kettő fontos az óránál. A férfi megmutatja az irányt, a morált a családban, a nő pedig szorgos Márta munkájával mozgásba hozza az egész házat.

Én azt kívánom, hogy a mutató mindig jót mutasson a családban, az inga pedig meg ne inogjon.

Az örömszülőkről sem szabad megfeledkezni: Őket is éltesse az Isten, az ő szemükben is örömkönnyek égtek, csillogtak a mai napon. Az ő érdemük, hogy ez a menyegzői nap olyan szépen sikerült.

A fiatalokat is az Isten soká, nagyon soká éltesse. Isten éltesse!

* * *

Volt a rómaiaknak egy Istenük, úgy hívták, hogy Jánus. A kétarcú Jánus az egyik arcával a múltba nézett, a másik arcával pedig a jövőbe. Így vannak önök is keresztény fiatal házaspár. Egyik szemükkel a múltba pillantanak, a leányálmokra, a fiatal férfi reményekre, az édes gyermekes játékokra, amikor még gyermekek voltak, s most a másik szemükkel a jövőbe néznek. Mi lesz most? amikor mint házastársak egymásért s egymásnak élnek. Nem kell félni, fel a fejjel, boldogan kell a jövő felé indulni, kéz a kézben. Mikor egy boldog házaspárt látok, az ószövetségi „Énekek-éneke” jut eszembe, amely énekekben Salamon a költőkirály Istennek az emberhez való szeretetét s a házastársaknak egymáshoz való ideális vonzódását írja le.

Most maguk is boldogok, a házaselet küszöbén vannak. A régi álmok, vágyak beteljesedtek. Az élet bimbói most rózsává fejlődtek. Életük tavasza most kezd virítani. A nap most arany sugarait szórja a maguk lába elé. De jönnek majd tövisek is, akadnak majd az élet hajójába aranyhalacska helyett kövek is. Azonban nem akarom a családi élet jövőjét sötét színekkel festeni, csupán csak a jövő függönyét húztam fel egy pillanatra, hogy lelküket egy kissé előkészítsem, mert a házaselet után nemcsak rózsaszirmok, de kövek is lesznek.

Szeressék egymást, kéz a kézben s ekkor a rózsaszirmokon sokáig haladnak, a köveken pedig át fognak gyorsan siklani.

Függeszék fel a családi fészek szentélyébe a két virágszálat. Az egyik a hit fehér rózsája legyen. Szeressék hitüket, hitük szerint éljenek. Szeressék az Istent, aki a maguk frigyükre bő áldását fogja szórni.

A másik virágszál a szeretet piros rózsája legyen. Szeressék egymást, amint az oltárnál megígérték, s ígéretüket esküvel pecsételték. E két virágnak az illata töltse be a családi élet szentélyét illattal és boldogsággal. Kívánom, hogy életük útja göröngy, kövek, tövis nélkül vezessen a házaselet hosszú – igen hosszú boldog útján.

Isten éltesse önöket!

Emerikánás ifjúra

Istenem, de szép, elbájoló a tavasz!

Ugye a tavaszi hónapok közül is különösen a virágos május a legkedvesebb, a legaranyosabb.

A mi életünkben is a tavasz, az ifjúság a legkedvesebb. De csak akkor, ha igazán szép, virágos.

Ha a tavasz virágos pompájában gyönyörködni óhajtunk, felkeressük a szép virágos kerteket. Ha a lelki tavasz szép virágait akarjuk látni, látásunkban örvendezni, a lelkek virágos kertje után kutatunk. Mert tavasszal, májusban is van sok-sok dudva a virág mellett, a lelki tavaszban is – sajnos – sokszor találhatunk mérges, gázos földet. De ez nem kell a jó érzésnek, ez inkább szomorkodtat.

Mikor arról elmélkedem, hogy megkeressem, megtaláljam a tiszta, szép virágos lelki fiatalságot, útmutatásul eszembe jut a kedves, régi magyar ének: Virágoskert vala híres Pannónia, mely kertet öntözte híven Szűz Mária.

Tehát ott kell keresnünk, ahol a boldogságos Szűz a lelkeket különös kegyelmével ápolja, ahol az ő kegyelme folytán a jó lelkű fiatalságban az erények virágai illatoznak.

Oh hogyan ismernétek a legszebb liliomot a mi drága hazánk lelki-kertjében. Szent Imre, Szent István királyunk fia örök példája, útmutatója a legszebb magyar ifjú virágos lelkeknek.

És ha ma keresem a tiszta lelki ifjúság kertjét, megtalálom a Szent Imre tisztelő gyülekezetben, az Emerikánában.

Ez az egyesület Szent Imrét nemcsak tiszteli, hanem az elragadó virágos lelkét, erényeit utánozni is akarja.

Kedves Ifjú! Te Emerikánás tag vagy.

Ez nekünk mindent megmond. Tiszta lélek, tiszta törekvés, tiszta boldog katolikus családi élet utáni vágy.

Üdvözöllek tiszta férfivirág!

Nem kívánunk mást, tartsd magad előtt az Emerikánás zászlót a családi életben is. Őrizd meg ennek szeplőtelenységét, mert akkor igazán boldogok lesztek, mert csak így lesztek azok.

Árva párra

Hej de szomorú is a sorsa a szegény árvának – már a régi népdal is ezt mondja.

Miért?

Mert az emberi szív olyan, mint a gyenge palánta, a szeretetnek melegétől, a szülői szív könnyeitől nő, erősödik és virul boldogságban.

De jó is az Isten.

Mert végtelenül jó, mindenkinek Atyja, de még inkább az árvának, elhagyottak. Az ő szíve melegét, jóságát átönti az emberi szívekbe és szülőanyja, édes atyja helyett, ha ezek elhalnak, más anyát, atyát ad. Lesz tehát, aki az édes szülő helyett az árvát szíve tüzével melengesse, az árva virágot könnyeivel öntözze, ápolgassa.

Te ifjú (férj-asszony) korán elvesztetted szüleidet, de kaptál helyettök jó, szerető nevelőszülőket.

És ha szüleidet haló poraikban most is szereted és hálával emlékszel meg róluk, mert életet adtak és egy kis ideig ápolgatták azt, lehetetlen, hogy ne szeresd jó, gondos nevelő szüleidet, és hogy ne légy hálás irántok, akik téged idáig vezettek szerető gondozással. Tudjuk miért és éppen ezen a napon, amikor az ő kezük, munkájuk szép gyümölcsét látják a te boldog házasságodban, a te nevedben köszöntöm őket, és a te nevedben köszönöm meg az ő nagy jóságukat.

Kedves nevelő szülők! Nyugtassa meg szíveteket az a tudat, hogy a jó Isten szereteteteket, jóságotokat az árva helyett ezerszeresen vissza fogja fizetni, ezerszeresen meg fog áldani érte benneteket.

Te pedig ifjú árva férj – asszony, légy mindig hálás nevelőszüleid iránt, mert a legrútabb dolog a hálátlanság, de a legszebb lelki virág a hála virága. Ez a virág lesz mindig szíved fölét tűzve, ebben gyönyörködöl te, és gyönyörködtetsz másokat életed minden lépésében.

Keresztszülők az ifjú párra

Ha az ember ezer esztendeig élne, akkor sem tudna betelni a világ csodáival. Minden emberi test mily csodálatos! Én most csak egyet ragadok ki a sok közül. Testünk egyes szervei; a szív, a máj, a vese külön-külön tökéletesen működnek és mindegyik egy célért, testünk egészségéért dolgozik. Sőt, ha testünk csak egy kis részecskéje beteg, rosszul érezzük magunkat. Mit gondoltok, mire akarok én ezzel célozni? Arra, amit már a régiek is mondtak: egységben az erő és az élet boldogsága.

Azonban nemcsak a testben van ez így, hanem az egész világmindenségben. Ha például a nap behunyná szemét, sötétség borulna a földre, nem láthatnók egymást, megdermedne, elpusztulna minden.

A józan ész világa arra tanít bennünket, hogy egy hatalmas erőnek, Istennek kell kormányoznia a nagy világegyetemet, mely ősforrása a természetben megnyilvánuló csodálatos törvényszerűségnek, mely egy harmonikus egésszé alakítja át a világot. Épp így hinnünk kell egy másik erőben is, mely életet ad a testnek, ez a szívetek egybeolvasztó lélek.

Kedves Ifjú Pár! Amikor most felszólalok és titeket üdvözöllek a ti boldogságtokról elmélkedve, azt mondom nektek, hogy egyedül az egyetértés lehet a ti boldogságtok alapja. Egy legyen szívetek, lelketek és érzelmeitek. Én mint keresztapa ott voltam, amikor a szentkeresztiség szentségét felvettétek s lelki szemeimbe ötlött az a szent egyesülés, mely a ti lelketeket a jó Istennel egybekötötte.

Kedves Keresztgyermekeim! Én azt kívánom nektek a jó Istentől, adja meg számotokra a vele való egyesülés kegyelmét és az Istennel való egyesülés forrassa össze a ti szíveiteket is, s akkor biztosak lehettek arról, hogy veletek lesz a családi boldogság. Legyetek azon, hogy ez az egység az Istentől és egymástól soha el ne szakítson titeket, lelketek maradjon mindenkor az ő szeretetében, és akkor nyugodtan fogjátok mondani: Ha Isten velünk, ki ellenünk!

Az apákra

A jó Isten csodálatos rendelkezése folytán az élőlényeket, de különösen az embereket a szeretetnek láncá, ereje köti össze.

És minél közelebb vannak egymáshoz testben, lélekben, annál szorosabban hat ez a kapocs.

De ezzel a szeretet összekapcsolódással együtt jár a szintén csodálatraméltó jelenség, hogy amint az összefűzött drótokon a villamos áram egy pillanat alatt elejétől végigfut, a szeretettel összeláncolt szíveken is ide-oda ömlik az öröm vagy a szomorúság. Ha örül az apa, örül az egész család, ha fáj valami a család egyik tagjának, azonnal szomorúság tölti el a család minden egyes tagjának a szívét.

Ki ne ismerné a bibliából Tóbiásnak történetét? Hogy szomorkodott az egész család, az anya, az ifjú Tóbiás, hogy az atyja, az öreg Tóbiás beteg volt. És amikor csodálatosan meggyógyult, mindegyikük szívében a szomorúságot azonnal öröm váltotta fel.

De az öreg Tóbiásnak olyan öröme is volt, ami itt is megvan, mert olyasmi történt családjában, ami itt is történt.

A szeretett jó fiú, az ifjú Tóbiás, Rafael arkangyal segítségével jó feleséget kapott.

Milyen boldogság és vigasztalás volt ez az öreg Tóbiásra, az apára. Öreg Tóbiások, szerető jó apák, örüljétek, amikor a jó Isten kegyelme a ti családotokba is hasonló esetet, családalapítást hozott.

De legyetek azon, hogy a Tóbiásékéhoz hasonló istenfélő családi élet folyjon a ti körötökben is, mert szívetek vágyát, a boldogságot csak így kapjátok ajándékul a jó Istentől.

Az anyákra

Mikor most tekintetemet végighordozom a násznépen, de nemcsak most, hanem bármely más hasonló alkalommal, szemem mindig megakad a vendégsereg egy részén, és szívem valami nagyot, magasztosat kíván mondani. Anyák, akikre a jó Isten is külön néz és nagyra becsül, tekintetem tirajtatok akad meg, akik talán nem is tudjátok, mily fontos és fenséges a ti hivatástok, mert az Isten képmását, gyermekeiteket, halhatatlan lelketek lelkét bízta rátok, tőle vettétek ezt és hozzá kell visszavezetnetek.

Igaz, sokszor nagy áldozat árán! Igen, az anyáknak egész élete egy folyton égő, könnyező áldozat.

Éppen most, amikor a család ünnepe van, egyrészt figyelmeteket akarom felhívni a ti végtelen fontos hivatástokra, másrészt példát akarok szemetek elé állítani, hogy anyai kötelességetek végzésére a nehézségek dacára is könnyű, és a sok bánat mellett is édes legyen.

Mint jó katolikus anyák, tudjátok, hogy a ti végtelen tökéletes példaképetek és egyben leghatalmasabb pártfogótok az Istenanya, a boldogságos Szűz Mária.

De ez égi nap mellett, akikre talán gyenge szemekkel nehezen tudtok tekinteni, nektek magyar anyáknak egy csillagot mutatok, akit könnyebben tudtok nézni és követni. Nézzetek a magyar szent anyára: Szent Erzsébetre.

Nincs itt sok idő, hogy az ő életét veletek ismertessem, hiszen sokan úgyis ismeritek. Én csak egy csodájára akarom felhívni figyelmeteket, amely kedves, soha el nem múló tanítás az anyák számára.

Talán ismeritek Szent Erzsébet rózsáit. Az alamizsna, amit a szegényeknek vitt, rózsává lett a kötényében.

Csak egy kis gondolkozás, és minden világos lesz előttünk.

A jó szív, a jó cselekedet a jó Isten előtt kedves, az emberek számára áldás, boldogság... És különösen az anyai szív legyen a család Szent Erzsébetje, az anyai szív változtatja át a mindennapi élet keserveit, bajait, a megértés, a megnyugvás rózsáivá.

Ti anyák, üdvözöllek nemes méltóságokban, de kérlek, utánozzátok Szent Erzsébet példáját, mert így magatok nemes lelkek, családotok pedig a jó Isten boldog gyermekei lesznek.

Ifjú házaspárra, Örömszülőkre és Vendégekre

„Ez az a nap, melyet az Úr adott nekünk, örvendjünk és vigadjunk!”

A természetben is örömet és boldogságot látunk a nász idején. A virág bimbója fészlőkor a legüdebb, s ez az üdeség fejezi ki boldogságát. Ilyenkor méhecskék és táncoló lepkék röpködik körül a fészlő, boldog virágot. Az emberi élet virágfészlője az esküvő ideje. Jelenleg is ilyen virágünnep van: szeretet, kedves menyasszonyunk és vőlegényünk esküvőnapja, életük legszebb, legboldogabb határköve. Mi, mint a méhecskék a virágok körül, úgy örülünk az új pár örömeivel, boldogságával. Nem ül ma szomorúság a szemekben, legföljebb a boldogság csillogó harmata csillan meg szempillánkon, mert emberi szervezetünk legszebb gyémántjának: szemünknek örömtermése is könny. Néha könnyekben fürdik a nagy boldogság.

Örvendünk! Boldogok vagyunk! Vigadjunk!

A fiatalok után Ti, örömszülők, vagytok a legboldogabbak, pedig veszítetek, mert gyermekeitek kiröpülnek védő szárnyaitok alól s a szeretetük, mely eddig csak a tietek volt, megoszlik. De így jó, így helyes, mert az ember gyermekeiben él tovább s a gyermekeik egymás iránti nagy szeretete boldoggá teszi a szülőket is.

Mi vendégek is e menyegzőn, ünnepi hangulatban, gond nélkül, szeretettel vesszük körül a fiatalokat.

Boldogok vagyunk veletek, boldoggá tesz a jelen percek szépsége, a ti tavaszotok s emlékezünk is, hiszen valamikor nekünk is volt ilyen ünnepünk ...

Legyen szeretetetek örök! E napot úgy emlegessétek, mint vágyaitok teljesülését.

„Örvendjünk, vigadjunk, mert ez az a nap, melyet az Úr adott nekünk!”

Örömszülőkre

Mélyen tisztelt vendégkoszorú.

Ha végig tekintek a fehér asztal díszes társaságán, leolvasom az arcokról a szívek örömmámorában úszó boldogságát. Ha azonban azok közt, akik az ifjú házaspár boldogságában osztozkodnak, keresem azokat, akik öröme legbensőségesebb. Nem is kell azt sokat kutatnom, megmondja azt az ő nevük, akikre most emelem poharamat. Ezek nem lehetnek mások, mint a boldog örömszülők.

Tudjuk jól, hogy senki a világon nem kívánja annyira gyermekei boldogságát, mint a szülők. Mi is most, amikor üdvözöljük és éltetjük az örömszülőket, azt kívánjuk az Úristentől, hogy az örömszülők imádsága és szívük vágya az Úr színe előtt meghallgattatásra találjon, s a szülők gyermekeikre adott áldása találkozzék Isten áldásával, és ez kísérelje az ifjú házaspárt életük minden napján, és vezérelje át őket egykor a boldog örökkévalóságba.

* * *

Nézzük csak a szőlővesszőt és a tőkét. Kiterjesztett gyökerek által magába szívja az anyatermészet és a föld édes nedvét, kitarja leveleire védő karjait, hogy kedves gyümölcsét az idő viszontagságai előtt megoltalmazza és így magába szívja a szívek felderítésére az élet erejét. És kinek termeli ezt oly nagy gonddal? Talán önmagának? Nem! Eljön a szüret és lemetszik a drága fürtöt a búsongó venyigéről, úgy hogy az szinte keserves síró könnyeket hullat. De hiába, ennek így kell történnie, mert az Úristen így rendelte.

Épp így mondhatom ebben az ünnepélyes órában, hogy Ti is árván maradt jó szülők, sokat fáradoztatok, de fáradtságtok gyümölcsét más élvezzi. Azonban az a könny, melyet most hullattok, nem a keserűség, hanem az öröm könnye. Adja Isten, hogy az ifjú pár boldogságában ti is feltaláljátok a magatok boldogságát, és engedje a jó Isten, amit leányotokban elveszítettetek, az kárpótolva legyen unokáitok hozzátok ragaszkodó szeretetében és tiszteletében.

Isten éltessen!

* * *

A menyegző az örömnak napja, ünnepe. Az Úr Jézus is, mikor nagy örömnapot akart kifejezésre juttatni, a többek között a menyegzőről szól, s elmondja azt a példabeszédet, amelyben a királyi ember nagy lakodalmat szerzett fiának, és azt akarta, hogy nagy öröm legyen, hogy ott mindenki vigadjon.

Természetes dolog az is, hogy nem mindenkinek egyforma nagy az öröme. Akit közelebbről érint az örvendetes esemény, az jobban örül.

De én azt is biztosan merem állítani, nem nagy dolog volna kitalálni, itt az öröm helyén kinek az öröme a legnagyobb. Persze az ifjú pár kivételt képez, mert hiszen arról van itt szó, hogy az ő boldogságuknak kik örülnek a legjobban.

Már hallom is a feleletet. A név is megmondja, mutatja: az örömszülők. Igen, mikor ma az ifjú pár családi boldogságának napja felkelt, ennek az ő szülei örülhetnek s örülnek is a legjobban.

Nem akarom itt hosszasan fejtegetni miért örülnek ők leginkább, hiszen tudja mindenki. Én elsősorban arra kívánom figyelmüket felhívni, adjanak hálát a jóságos Istennek, hogy megadta érni szívük szeretteinek boldogságát, kérjék a jó Istent és mi is kérjük velük, hogy tartsa meg az ifjú párt erőben, egészségben az örömszülők öröme, adja a jó Isten, hogy a 25 éves évfordulóra örömben és boldogságban itt lehessenek, de velük együtt mi is.

* * *

Micsoda más az élet, mint folytonos mozgás, törtetés az öröm a boldogság után? És ugye mennyi akadályon, nehézségen kell az életnek áttörni, amíg az óhajtott boldogsághoz elér.

Néha úgy látszik, hogy a nehézségek leküzdhetetlenek. Úgy állunk sokszor a leküzdhetetlen akadályok előtt, mint a zsidók a Vörös-tenger előtt, amikor Egyiptomból kijöttek és az ígéret földjére igyekeztek. És mi történt? Tudjuk a szent Írásból; Mózes

vesszejének intésére Isten erejéből a tenger kettévált. A zsidók száraz lábbal átkeltek, és később az ígért földjére be is jutottak.

Ugyanez történik sokszor az élet nehézségeiben is, de mint a zsidók, úgy mi is legyőzhetjük az akadályokat a jó Isten segítségével, szeretetének közreműködésével.

Kedves Ifjú Pár! Mikor a ti menyegzőtöket látom, önkéntelenül is eszembe jut ez a hasonlat.

Sokat-sokat küzdöttetek, amíg ide a boldogságtok ígért-földjére eljutottatok.

A jó Isten különös és csodálatos segítsége vezérelt. Ezért hálásak vagytok, tudom, és azoknak is kell lennetek.

De ugye milyen nagy lehetett a zsidók öröme, amikor a nagy tengeren keresztül jutottak, hát nagy itt is az öröm, hogy dacára a sok nehézségnek, mégis megtarthattátok az esküvőt. De kinek volna itt öröme kívületek, mint kedves jó szüleiteknek, akik megérték, hogy a sok fáradtság, gond mellett az ő szülöttek a házasság boldog kikötőjébe jutottak.

S midőn őket is szívemből köszöntöm, együtt örülök velük, azt kívánom, hogy a jó Isten segítségével, ha lesz is akadály az ő és az új házasok életében, ezt mindig legyőzzék, és az igazi öröm partján kössenek ki hajójukkal.

Násznépre

A jó Isten kifogyhatatlan az Ő szeretetének, jóságának pazarlásában. Minden szépől, minden jóból kimeríthetetlenül sokat teremtett. Milliárd a csillagok száma, milliárd a virágok sokasága, de megszámlálhatatlan a szerető szívek dobogása.

És mily csodálatos. A sok-sok teremtmény egymást kíséri, egyik a másik fényét, örömét emeli.

Fenséges a nap. De mennyivel szebb, hogy megjelenését kisebb-nagyobb égitestek megjelenése kíséri.

Azt hiszem nem rossz hasonlat, ha az egész násznépet az ifjú párral együtt a naphoz és a csillagokhoz hasonlítom.

Az ifjú férj a nap. A hold szelíd, ezüstös ragyogásával a feleséget jelképezi, a csillagok a násznépet.

Kedves az ifjú pár megjelenése, de a kísérő, együtt örülő násznép szeméinek csillogása felejthetetlen kedvessé teszi az egész menyegzői együttlétet. És mikor az ifjú pár nevében üdvözlöm az ő kísérő csillagjaikat, kérem, hogy lelkük fényével, mely az őszinte, jóakarátú szeretetnek, megbecsülésnek a sugara, az élet további útjain is kísérjék a menyegző napját és holdját, az ifjú párt.

Násznépre, vendégekre

Az Úr Jézus példabeszédeiben hasonlatképpen említi, hogy a király nagy lakodalmat készített fiának, és azt is említi, hogy a menyegzőre sokakat meghívott vendégül, örült, hogy sokan eljöttek, de haragudott, hogy egyesek szerető meghívását visszautasították, sőt megvetették. A Szentírásban többször olvasunk arról, hogy maga az Úr Jézus részt vett a vendégségen, menyegzőn, és biztos ott is sok vendég volt. Az elbeszélésekből nemcsak azt látjuk, hogy minden időben voltak vendégségek és azokon vendégek, és hogy ezek a vendégek nem némán ülni, hanem enni-inni, vigadni jöttek, és úgy látszik, hogy csak kapni akartak, hozni azonban semmit. De kedves vendégek, én azt mondom, nagyon fölületesen gondolkozik, aki azt hiszi, hogy a mi vendégeink csak kapnak, de nem adnak.

Hát talán a jó szív, kedv, meleg szeretet semmi?

Nézzétek csak a virágokat, növényeket!

Ha nincsen nap, milyen fonnyadtak, búsak. De bezzeg, ha a nap fénye, melege rájuk zúdul, hogy tündökölnek, pompáznak, milyen boldogok és örömet nyújtanak nekünk is.

Ennek a sok jókedvű lelkületű vendég szemének ragyogó sugarai mind az ifjú párra lövellnek és boldogságot fakasztanak szívükben. Istenem! Milyen szomorú volna a vendégség vendégek nélkül!

Mi volna napsugár nélkül a kert és a mező?

Én igenis hálával köszöntöm a kedves vendégeket az ifjú pár nevében, csak ontsák a jókedv és szív meleg és fényes sugarait, csak ártatlan legyen az, és kísérje őket az élet további útjain, mert azonkívül, hogy az ő lelkükben is boldogság fakad a jókedv és örvendezés nyomán, visszalövell az ő boldogságuk sugara és viszont öröme gyűjt.

Jubileumi lakodalmon gyermekekre, unokákra

Én megvallom itt a jubileumi menyegzőn, mikor a sok-sok rokonságot, gyermekeket, unokákat együtt látom és ez felemelő érzelmet kelt bennem, önkéntelenül is a Szentírásra gondoltam és kutattam, hogy van-e szava, tanítása az ilyen boldogságról.

Bizony van. A Szentlélek Úristen különösen az Ószövetségben, a 127-ik zsoltárban szól a sok-sok szív együttes boldogságáról.

Tudja, hogy az emberek sokszor kérdik, hogy hol van az igaz boldogság és azt is tudja, hogy az emberek sokféleképpen beszélnek arról, de azt is tudja, hogy legjobban megnyugszanak az isteni tanításon. Azért ebben a zsoltárban beszél a boldogságról, és azt mondja: Boldogok, akik az Urat félik és az Ő útjain járnak.

Hogy is kezdhethé másképpen, és mit mondhatna mást?

Azt akarja kifejezni: A mi boldogságunk csak a jó Istentől van, de csakis akkor, ha Őt szeretjük, parancsait teljesítjük, félünk, hogy Őt bűnnel megbántjuk.

De azután, folytatja a zsoltáros, hogyan adja a jó Isten az Őt féltőknek, a jóknak a boldogságot. Azt mondja, megadja nekik a mindennapos kenyeret és különösen szól a családi boldogságról: az anya olyan lesz, mint a bőven termő szőlőtő, a gyermekek, mint a zöldellő olajágak. A zsoltáros még hozzáteszi könyörgőleg: Áldjon meg az Isten, lássad unokáidat. Istenem, ha szétnézek a jubiláns népes családon, a Szentírás e szavai jutnak eszembe, és szívből köszöntöm az olajágakat, a sarjadékokat és azt kívánom a jó Istentől, hogy az Isten félelme és szeretete által egészséges, friss, zöldellő lelki olajágak maradjanak és teljesejék rajtuk a zsoltáros jövendőző imádsága: Soká-soká lássák egymást a család szerető tagjai.

Násznagyokra

Minden katolikus tudja, hogy nincsen olyan foglalkozás és olyan ember, akinek ne lenne pártfogója az égből. Pl. a többek között említem: a pásztoroké Szent Vendel, a tűzoltóké Szent Flórián és így tovább.

A jelen pillanatban azoknak a pártfogóira szeretnék rámutatni, akikre talán senki se gondol.

A bibliában rájuk találunk. Menjünk csak vissza gondolatban a kánai menyegzőre. Ott voltak az Úr Jézus, aki minden házasságot megáld, a Boldogságos Szűz Mária, aki minden család felett szeretettel őröködik, persze ott volt az ifjú pár, akik a szenthagyomány szerint az Úr Jézus buzgó, szent hívei lettek. De csak nem feledkezhetünk meg a násznagyokról, akik az Úr Jézus közelében szerető gondossággal ügyeltek, hogy a lakoma lefolyása az ifjú párnak becsületére váljon.

Én széthordozom tekintetemet a násznépen és önkéntelenül is ezekre a bibliai násznagyokra gondolok és látván hasonlóképpen az ifjú pár násznagyjait, a sok szerető

gondoskodást, jóakarást az ifjú párral szemben, az ifjú pár nevében köszönetet mondok jószágukért és fáradságukért. Másrészt kérem, hogy ezt a jóindulatot ezentúl is őrizzék, ápolják az ifjú párral szemben, hisz nagyon szükségük van a jóindulatú szívekre, és kérem a jó Istent is, hogy mint bizonyára megáldotta a kánai menyegzőn a násznagyokat, áldja meg ezen ifjú pár násznagyait is.

Ezüstlakodalomra

Csodálatos teremtménye a jó Istennek az emberi szív.

Csodálatos, mert körülötte forog az ember élete, minden hat reá, és az érzelmek úgy változnak benne, mint a világnak minden ...

Igaz, hogy mindig boldogságra törekszik, csak abban nyugszik meg, de sokszor a boldogság akkor is édesebb neki, ha mint a rózsával a tövis, az öröm érzelmeivel a fájdalom, bánat csöppjei is egyesülnek.

Mikor ma itt az ezüst menyegzőn részt veszek és szemeimet végighordozom az ünnepség résztvevőin és egy kissé gondolkozom ennek jelentőségén, hogy úgy fejezzem ki, a boldogság vegyes örömeit találom.

25-ik évfordulója van a jubiléumok házasságkötésének!

25 esztendő elrepült életükből, és bizony ezek közül sok-sok talán nagyon küzdelmes és bánatos volt. Az elmúlás mindig szomorú, lehangoló, mert úgy érezzük, mintha elrabolták volna, de úgy, hogy soha többé vissza se kapjuk.

De azt se tagadhatjuk, hogy amennyit az idő elvisz és így szomorúsággal tölt el, érezzük, bizonyos büszke öröm tölti el keblünket, hogy lelkünk sokban gazdagodott érdemben, értékben, tapasztalatban és sokkal magasabbra emeli lelkünket a soha el nem múló boldogság a jó Isten felé. Mert igaz, a mulandóság mindennap közelebb visz a sírhoz, de csak testünket, mert ugyanannyival közelebb jut lelkünk a halhatatlanság felé. Kedves jubiléuspár! Ne nehezteljenek, hogy az igazság szomorú oldalát is megmutattam, de ezt csak azért tettem, hogy az öröm, a vigasztalás forrása annál világosabban álljon elétek.

A jó Isten adta nektek a 25 évet, tudjátok ezt és én is tudom, hogy hálatelt szívvel vagytok az ő nagy kegyessége iránt.

És mikor üdvözöllek benneteket ezen az ünnepélyes nagy napon, kérem a jó Istent, adjon nektek hosszú, boldog, családi életet, örömet gyermekeitekkel és gyermekeitekbe, és adja, hogy ezt az évfordulót majd aranyban is megérhessük erőben és egészségben.

Aranylakodalomra

Az emberek ezüsttel, arannyal, gyémánttal jelzik, mérik az élet hosszabb, kikerekített fordulót.

És valóban helyesen teszik, mert az évekkal növekszik a jó cselekedetek, az érdemek száma, de különösen a jó Istentől sok-sok éven keresztül nyert kegyelmek sokasága.

Istenem, ötven év! melyet a jubiléuspár házasságban együtt eltöltött, hosszú idő az emberi életben, sok-sok jó cselekedet, kegyelem gyűjtője és mérője.

Ez azonban most, mikor a jubiléuspár ötven évét szemlélem, mérlegelem, lelki szemeimmel visszazálok az első évre, vissza az oltárhoz, ahol a házasság szentségét felvették, és úgy látom, egy kelyhet vettetek kezetekbe, az élet, az áldozat kelyhét, és ezt láthatatlanul tartottátok a mai napig, és most is itt tartjátok az oltár előtt ötven év után. Úgy látom ez a kehely rézből volt, azután ezüstös lett és most már arany kelyhet tartotok a kezetekben.

Istenem! Szíveteknek hány cseppje hullott ebbe a kehelybe, mennyi öröm, de bánat is, de mivel mind, mint az apostol mondja: Az Istenben tettétek, ezek ezüsttel azután arannyal vonták be a kehelyt.

Tudom, most a hála, a meghatottság gyémánt könnyei hullnak ebbe a kehelybe és én kérem a jóságos Istent, hogy adjon nektek kegyelmet, erőt, hogy ezt a kehelyt mindig bizalommal tartsátok, még mindig az Istenes cselekedetek és érzelmek könnyei gyűljenek beléje, és adja, hogy az ő kegyelmével a gyémánt is vonja be ezt a kehelyt, de ez a kehely legyen számotokra az áldozat kehelye, amelyért a jó Isten egykor az örök boldogsággal fizet.

Gyémántlakodalomra

A gyémánt a drágakövek királynéja.

Valamilyik könyvben azt olvastam, hogy fénye oly csodálatos, hogy nemcsak elbűvöli, hanem még meg is gyógyítja és erősíti a beteg szemet.

Erről a minden tündöklést felülmúló drágakőről nevezték el a házasság 60-ik évfordulóját.

Bizonyára azért nevezték el így, mert van hasonlóság ezen évforduló és a gyémánt között. Nézzük csak a gyémántot.

Fénye elkápráztató. Salak nélkül elég. A tudósok szerint rengeteg, hosszú időnek kellett eltelnie, míg a nap legszebb sugarait mint fekete szén összegyűjtötte, átváltozott csillogó drágakővé.

A házasság elmúlt 60 esztendeje az emberi életben bizony igen hosszú. A hosszú élet alatt sok-sok jócselekedet, áldozat, szenvedés gyűlik az emberi lélekbe, és tündököl, mint a gyémánt fénye.

Különösen a mai évforduló ünnepély alatt látjuk a jubilánsok életének ragyogását, mint a drágakőét. Ettől a lelki fénytől meghatva, elragadva köszöntjük a jubiláns párt.

Tudjuk, hogy szívük csordultig van eltelve a jóságos Isten iránt, aki szent kegyelmével ezt a nagy napot megérniök engedte, mi pedig kérjük a kis Jézust, hogy ezentúl is az Ő kegyessége vezesse őket, hogy továbbra is ragyogjon lelkük gyémántja itt a földön is, de a másik életben az örök boldogság tündököljék az ő üdvözült lelkükből.